

dosar nr. 3ra-303/2019

Prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul central, judecător: (R. Țurcanu)
Instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău judecători: (A. Bostan, A. Pahopol, V. Negru)

Î N C H E I E R E

13 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Nicolae Craiu
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Vicmortrans-Prim”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Vicmortrans-Prim” împotriva Biroului Vamal Centru cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 20 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Vicmortrans-Prim” și s-a menținut hotărârea din 02 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul central,

c o n s t a t ă :

La 23 ianuarie 2017, SRL „Vicmortrans-Prim” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Centru cu privire la anularea procesului-verbal și a deciziei de sancționare nr.2145/17 din 20 noiembrie 2017.

În motivarea acțiunii, reclamanta SRL „Vicmortrans-Prim” a indicat că potrivit procesului-verbal și deciziei nr. 2145/17 din 20 noiembrie 2017 a Biroului vamal Centru a fost sancționat cu amenda în mărime de 344621,64 lei. Nefiind de acord cu amenda aplicată, la 24 noiembrie 2017 a adresat Serviciului Vamal o cerere prealabilă prin care a solicitat anularea actelor menționate, însă la 29 decembrie 2017 a primit un răspuns prin care cererea a fost respinsă.

Reclamanta a contestat conținutul procesului-verbal precum că, ar fi transportat mărfurile potrivit declarațiilor vamale DV UA 805120000/6/020288 din 07 august 2016, DV UA 805120000/6/027032, DV UA 805120000/6/027030, DV UA 805120000/6/027034 și DV UA 805120000/6/027036 din 09 octombrie 2016, DV UA 902030000/6/304792 din 22 decembrie 2016, DV UA 807100000/7/002749 din 30 ianuarie 2017. Reclamanta a susținut că nu cunoaște ce semnifică actele indicate, dar cu certitudine, că importurile nu au avut loc în baza acestor documente. Transporturile prin care s-au importat mărfurile menționate în procesul-verbal, au avut loc în baza documentelor însoțitoare invoice, CMR.

Reclamanta a invocat faptul că sancționarea sa se întemeiază pe art. 231 alin.

9) Cod vamal indicându-se, că reclamanta transportând mărfurile menționate prin segmentul de frontieră necontrolat de autoritățile constituționale a Republicii Moldova, regiunea Transnistria, a dispus punerea în circulație a mărfurilor fără permisiunea organului vamal.

Reclamanta SRL „Vicmortrans-Prim” a indicat că nu există o legătură de cauzalitate dintre transportarea mărfurilor prin segmentul de frontieră necontrolat de autoritățile constituționale și punerea în circulație a mărfurilor fără permisiunea organului vamal. Reclamanta nu are nici o atitudine față de faptul că autoritățile constituționale nu controlează o parte din teritoriul Republicii Moldova, iar legislația națională nu prevede responsabilitatea pentru transportarea mărfurilor pe segmentul necontrolat de autoritățile constituționale. Tranzacțiile de transport menționate într-adevăr au avut loc, dar toate au fost efectuate de o singură unitate de transport cu nr/î AADO 19/A119AB, proprietar al căreia este Babaev Maili, aflată în locațiune la SRL „Vicmortrans-Prim”.

Reclamanta a menționat că în perioada anului 2016 și începutul anului 2017, a transportat mărfuri din Federația Rusă în adresa unor agenți economici dislocați în regiunea necontrolată de autoritățile constituționale a Republicii Moldova, cum ar fi ООО” Бендерский пивоваренный завод”, ООО „Грума”, SC ”Steua- Impex” SRL, ООО” Шериф” și FPC ”Intercentru-Lux” SRL. În toate cazurile mărfurile au fost introduse prin postul vamal Kuciurgan și dat fiind faptul, că agenții economici destinatari se aflau în or. Tiraspol, acolo mărfurile au fost declarate și vămuite. În cazurile vizate mărfurile au fost transportate prin aplicarea Convenției CMR și organul vamal nu i-a preavizat, că nu ar fi avut dreptul de a transporta mărfuri în adresa agenților economici din raioanele necontroate de autoritățile constituționale. Toți agenții economici destinatari ai mărfurilor sunt înregistrați la Camera Înregistrării de Stat, precum și la organele vamale ale Republicii Moldova. Respectiv, cu certitudine, toate mărfurile au fost vămuite, fapt confirmat prin ștampilele vamale aplicate de autoritățile din or. Tiraspol pe foile de trăsură CMR.

Reclamanta SRL „Vicmortrans-Prim” a indicat că mărfurile pe care le-a transportat nu au fost trecute prin posturile vamale în care își fac serviciul autoritățile vamale ale Republicii Moldova, nu s-au aflat și nici nu puteau să se afle sub supravegherea organelor vamale a Republicii Moldova.

De asemenea, reclamanta a menționat că după cum s-a indicat în scrisorile de trăsură CMR, SRL „Vicmortrans-Prim” a introdus mărfurile prin postul vamal aflat între Ucraina și raioanele din stânga Nistrului. Această procedură a fost conformă cu prevederile Acordului între Guvernul Republicii Moldova și Guvernul Ucrainei din 11 martie 1997, în care este stipulat ca punctul de trecere Pervomaisc-Kuciurgan, prin care reclamanta a traversat frontiera de stat, este post vamal valabil pentru ambele părți, până în prezent.

Reclamanta SRL „Vicmortrans-Prim” a invocat prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1001 din 19 septembrie 2001 cu privire la declararea mărfurilor de către agenții economici din raioanele de est ale Republicii Moldova, potrivit cărora, procedura declarării și vămuirii mărfurilor introduse/scoase de pe teritoriul vamal al Republicii Moldova de către agenții economici din raioanele de est ale Republicii Moldova înregistrați la Camera Înregistrării de Stat, se va efectua în funcție de regimul vamal solicitat, fără perceperea drepturilor de import și a plății pentru poluarea mediului, cu condiția rămânerii mărfurilor pe teritoriul necontrolat de către organele constituționale. Serviciul Vamal va solicita trimestrial, în baza

acordurilor încheiate, organelor vamale ale statelor limitrofe, informații privind exportul/importul mărfurilor și va confrunța datele obținute cu cele înregistrate în statistica vamală a Republicii Moldova. În cazul depistării unor devieri, în urma cărora au fost aduse prejudicii statului, agenților economici respectivi li se vor aplica sancțiunile prevăzute de legislația în vigoare.

Reclamanta consideră că în cazul de față s-au contrapus datele cu privire la mărfurile scoase din Ucraina cu cele vămuite în Republica Moldova, doar că concluzia care s-a făcut este una eronată. Nu s-a stabilit că a fost prejudiciat bugetul de stat or, transportatorul a adus mărfurile la destinație agentului economic importator și prin acesta și-a finisat misiunea și nu mai avea nici o atitudine față de mărfurile aduse pe teritoriul din stânga Nistrului. La destinație agentul economic le-a prezentat organului vamal, mărfurile fiind vămuite. Dacă a și pus mărfurile în circulație apoi acesta a fost organul vamal și agentul economic importator. Transportatorul nu avea nici un drept asupra mărfurilor după aducerea lor la destinație și nu avea cum să le pună sau nu în circulație, de aceea consideră că transportatorul nu poate fi subiect al contravenției de punere în circulație a mărfurilor fără permisiunea organului vamal.

Reclamanta a solicitat admiterea acțiunii, anularea deciziei nr. 2145/17 din 20 noiembrie 2017 a Biroului Vamal Centru cu privire la aplicarea amenzi în mărime de 344 621, 64 lei.

Prin hotărârea din 02 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul central s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Vicmortrans-Prim” împotriva Biroului Vamal Centru cu privire la anularea procesului-verbal și a deciziei de sancționare nr.2145/17 din 20 noiembrie 2017.

Prin decizia din 20 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de SRL „Vicmortrans-Prim” și s-a menținut hotărârea din 02 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul central, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Vicmortrans-Prim” împotriva Biroului Vamal Centru cu privire la anularea procesului-verbal și a deciziei de sancționare.

În consolidarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că la data de 14 februarie 2017 în jurul orelor 07:45 min, la pista de control al PVIC ”Rezina Pod” s-a prezentat mijlocul de transport de model Man/Grey Adams”, n/î AAD019/A119AB, la volanul căruia se afla Bejenari Denis, fapt constatat prin copia procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 2145/17 din 20 noiembrie 2017. Potrivit aceluiași proces-verbal s-a stabilit că în baza indicatorilor de risc și a analizei SI Portalul MD-UA, de către inspectorul vamal s-a constatat faptul că pe parcursul anului 2016 de către agentul transportator ”Vicmortrans- Prim” SRL s-a transportat, cu ulterioara descărcare a mărfii în regiunea de est a țării, conform DV UA nr. 805120000/6/020288 din 07 august 2016 marfa: s-a transportat marfa recipiente din sticlă 18122 kg, valoarea mărfii constituie 11 331, 52 lei; conform DV UA nr. 805120000/6/027032 din 09 octombrie 2016 s-a transportat marfa: televizoare ”Samsung”- 385 buc., cu o valoare de 90 390 USD, ceea ce constituie 1 788 194, 40 lei; conform DV UA nr. 805120000/6/027034 din 09 octombrie 2016 s-a transportat marfă: pânză din poliester-1110 kg, valoarea mărfii constituie 107 911, 38 lei; conform DV UA nr. 805120000/6/027030 din 09 octombrie 2016 s-a transportat marfa: anvelope-434 buc., cu o valoare de 818 560 RUR ceea ce constituie 259 565, 37 lei; conform DV UA 805120000/6/027036 din 09 octombrie 2016 s-a transportat marfa: gume și dulciuri- 2683 kg, cu o valoare de 1 575 170

RUR, ceea ce constituie 429 952 lei. Tot prin conținutul procesului-verbal s-a constatat că marfa a fost transportată prin segmentul de frontieră necontrolat de autoritățile constituționale din Republica Moldova, fără perfectarea actelor și efectuarea procedurilor de rigoare.

Instanța de apel a notat că modul de determinare și declarare a valorii în vamă a mărfurilor importate, precum și procedura de control a corectitudinii determinării valorii în vamă, este reglementată prin Regulamentul privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 974 din 15 august 2016, care stabilește necesitatea vămuirii mărfurilor introduse/scoase de pe teritoriul Republicii Moldova.

Instanța de apel a invocat prevederile art. 25 Cod vamal care prevede că mărfurile și mijloacele de transport sânt supuse vămuirii și controlului vamal conform prezentului cod și altor acte normative. Toate mărfurile trecute peste frontiera de stat a Republicii Moldova, care include și regiunea Transnistreană, sânt supuse vămuirii obligatorii.

Instanța de apel a reținut că în conformitate cu prevederile art.1 al Hotărârii Guvernului nr. 815 din 02 august 2005 cu privire la regularizarea traficului de mărfuri și servicii ce constituie obiectul activității de comerț exterior a agenților economici din Transnistria, precum și furnizarea de către aceștia a rețelelor și serviciilor de comunicații electronice, începând cu data de 25 ianuarie 2006, Instituția Publică “Agenția Servicii Publice” va ține evidența agenților economici din Transnistria care efectuează operațiuni de export-import, prestează servicii de transport auto și furnizează rețele și/sau servicii de comunicații electronice, atribuindu-le codul IDNO și înscriind provizoriu datele în Registrul de Stat al Întreprinderilor și în Registrul de Stat al Organizațiilor.

În conformitate cu prevederile art. 6 lit. a) al Hotărârii Guvernului nr. 815 din 02 august 2005 cu privire la regularizarea traficului de mărfuri și servicii ce constituie obiectul activității de comerț exterior a agenților economici din Transnistria, precum și furnizarea de către aceștia a rețelelor și serviciilor de comunicații electronice, Serviciul Vamal al Republicii Moldova va efectua operațiunile vamale privind mărfurile de import-export introduse în Transnistria și scoase din Transnistria, înfăptuind în mod obligatoriu controlul vamal.

Instanța de apel a invocat prevederile art.135 Cod vamal care stabilește că vămuirea se efectuează de organele vamale interne și de cele de frontieră și nu poate fi efectuată de alte organe. Serviciul Vamal are dreptul să stabilească organele vamale la care să aibă loc vămuirea unor categorii de mărfuri și mijloace de transport.

În conformitate cu prevederile art. 144 alin. (1) Codul vamal, la introducerea de mărfuri și mijloace de transport pe teritoriul vamal, transportatorul înștiințează organul vamal despre trecerea frontierei vamale. Organul vamal înregistrează această înștiințare și stabilește timpul și locul unde mărfurile și mijloacele de transport trebuie să fie aduse pentru a fi vămuite.

Instanța de apel a remarcat că apelantei SRL ”Vicmortrans-Prim”, în calitate sa de transportator nu și-a exercitat obligația stabilită prin lege de a înștiința organul vamal despre transportarea mărfii peste frontiera vamală și a transportat marfa fără permisiunea organului vamal, fapt care cade sub incidența prevederilor art. 231 alin. 9) Cod vamal. Respectiv, instanța de apel a conchis că în

speță, organul vamal în corespunderea cu legea a constatat fapta, interzisă de legislația vamală incidentă și a aplicat sancțiunea prevăzută de Codul vamal.

Cu referire la argumentul apelantei potrivit căruia, trecerea mărfurilor peste frontiera de stat a avut loc conform scrisorii de trăsură internațională CMR, instanța de apel a notat că, potrivit art. 1 al Convenției relative la contractul de transport internațional al mărfurilor pe șosele C.M.R. din 19 mai 1956, prezenta Convenție se aplică oricărui contract de transport de mărfuri pe șosele cu vehicule, când locul primirii mărfii și locul prevăzut pentru eliberare, așa cum sunt indicate în contract, sunt situate în două țări diferite, dintre care cel puțin una este țară contractantă, independent de domiciliul și de naționalitatea participanților la contract.

Instanța de apel a reținut că Transnistria nu reprezintă un stat recunoscut internațional, acesta în continuare reprezintă parte integră, cu drepturi și obligații a Republicii Moldova, nu constituie subiect de drept internațional și respectiv, nu poate fi subiect al Convenției relative la Contractul de transport internațional al mărfurilor pe șosele (C.M.R.) din 19 mai 1956. Or, la Convenția nominalizată supra a aderat Republica Moldova ca stat constituțional, prin Hotărârea Parlamentului nr. 1318 din 02 martie 1993.

Instanța de apel a reținut că este neîntemeiat argumentul apelantei SRL "Vicmortrans-Prim" potrivit căruia, organul vamal a dispus sancționarea sa pentru punerea în circulație a mărfurilor fără permisiunea organului vamal, cu toate că nu a stabilit, dacă putea dispune de mărfurile transportate, fără acordul destinatarului/importatorului, deoarece transportatorul a fost sancționat pentru neîndeplinirea obligației sale de înștiințare a organului vamal și nu pentru faptul că nu a dispus de marfa transportată. Or, legea prevede expres obligația transportatorului de înștiințare. Acest fapt combate și argumentul apelantului că potrivit art. 6 din Convenția TIR, transportatorul a avut doar obligația de a respecta itinerariul.

Instanța de apel a conchis că prima instanță, a dat apreciere completă obiectivă și sub toate aspectele probelor, iar hotărârea este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces.

Instanța de apel consideră că hotărârea primei instanțe este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către apelantă sânt neîntemeiate, instanța de apel ajungând la concluzia de a respinge apelul și de a menține hotărârea primei instanțe.

La 22 ianuarie 2019 SRL "Vicmortrans-Prim" a depus cerere de recurs prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată depuse de SRL "Vicmortrans-Prim".

În motivarea cererii de recurs, recurenta SRL "Vicmortrans-Prim" a indicat că la examinarea litigiului dedus judecății, instanța de apel a încălcat normele de drept material și normele de drept procedural.

Recurenta a invocat că a efectuat mai multe curse de transportare a mărfurilor din Federația Rusă în adresa agenților economici din raioanele din stângă Nistrului, unde mărfurile au fost predate agenților economici destinatari și au fost vămuite, în conformitate cu art. 6 din Convenția CMR, potrivit scrisorilor de trăsură, în care era indicat locul și data primirii mărfii și locul prevăzut pentru eliberarea acesteia, numele și adresa destinatarului.

Recurenta SRL "Vicmortrans-Prim" consideră că prevederile art. 231 alin. (9) Codul vamal se referă la agenții economici din raioanele din stânga Nistrului, care importa/exporta mărfuri și nu la transportatori. Or, anterior sancționării urma să se determine ce obligații a avut transportatorul pentru executarea atribuțiilor, reieșind din legislația existentă și dacă poate fi subiect al acestei contravenții.

Recurenta a indicat că nu are nici o vină în faptul că organele vamale ale Republicii Moldova, nu controlează posturile vamale amplasate pe segmentul dintre Ucraina și raioanele din stânga Nistrului. În conformitate cu prevederile Protocolului din 15 mai 2003 între Serviciul Vamal al Republicii Moldova și Serviciul Vamal de Stat al Ucrainei cu privire la recunoașterea reciprocă a documentelor de trăsură, comerciale și vamale și asigurărilor vamale, s-a prevăzut că "deplasarea mărfurilor între frontierele vamale ale Republicii Moldova și Ucrainei se va efectua prin punctele de trecere a frontierei de stat, stabilită în conformitate cu acordul moldo-ucrainean, în baza documentelor de trăsură comerciale și vamale utilizate în practica internațională" și Acordului între Guvernul Republicii Moldova și Guvernul Ucrainei din 11 martie 1997, în anexa căruia sunt prevăzute punctele de trecere pentru traficul rutier și de încărcături în regim non-stop. Printre punctele de trecere este prevăzut și punctul de trecere Pervomaisc-Kuciurgan, post valabil și funcțional pentru ambele părți până în prezent.

Recurenta a invocat prevederile art. 144 alin. (1) Cod vamal care prevede că la introducerea de mărfuri și mijloace de transport pe teritoriul vamal, transportatorul înștiințează organul vamal despre trecerea frontierei vamale. Organul vamal înregistrează această înștiințare și stabilește timpul și locul unde mărfurile și mijloacele de transport trebuie să fie aduse pentru a fi vămuite. Această normă prevede obligațiunea de înștiințare, dar nu reglementează procedura de înștiințare a organului vamal în cazul în care mărfurile sunt introduse prin segmentul de frontieră între raioanele din stânga Nistrului și Ucraina.

Recurenta SRL "Vicmortrans-Prim" a indicat că această procedură este prevăzută în Hotărârile de Guvern și anume în pct. 6 lit. b) al Hotărârii Guvernului nr. 815 din 02 august 2005 prin care s-a dispus că Serviciul Vamal al Republicii Moldova va stabili punctele de trecere a frontierei moldo-ucrainene pentru mărfurile cărora li se aplică acciza și pentru alte categorii de mărfuri clasificate, conform Nomenclaturii combinate a mărfurilor al Republicii Moldova, în conformitate cu legislația în vigoare și acordurile bilaterale încheiate în acest sens cu Ucraina. Procedura declarării și vămuirii mărfurilor introduse în/scoase de pe teritoriul vamal al țării de către agenții economici din raioanele de est ale Republicii Moldova înregistrați la Instituția publică Agenția Servicii Publice, este reglementată și prin Hotărârea Guvernului nr.1001 din 19 septembrie 2001 cu privire la declararea mărfurilor de către agenții economici din raioanele de est ale Republicii Moldova, care prevede că agenții economici din raioanele de est ale Republicii Moldova înregistrați la Agenția Servicii Publice, vor efectua procedurile de vămuire a mărfurilor, inclusiv a celor accizate, la posturile vamale interne autorizate de Serviciul Vamal.

Recurenta a menționat că Serviciul Vamal al Republicii Moldova nu a prezentat careva probe, care ar confirma că ar fi stabilit punctele de trecere a frontierei moldo-ucrainene pentru mărfurile cărora li se aplică acciza și pentru alte categorii de mărfuri clasificate, conform Nomenclaturii combinate a mărfurilor al

Republicii Moldova, în conformitate cu legislația în vigoare și acordurile bilaterale încheiate în acest sens cu Ucraina. De asemenea, intimatul nu a prezentat probe care să indice la care din posturile vamale interne, se va efectua procedura de vămuire a mărfurilor destinate agenților economici din raioanele de est ale Republicii Moldova. Or, ambele Hotărâri de Guvern reglementează aspectele legate de introducerea, declararea și vămuirea mărfurilor cu referire la agenții economici amplasați în raioanele din stîngă Nistrului, dar înregistrați la Agenția Servicii Publice și nici într-un mod nu reglementează obligațiile transportatorului în aceasta privință.

Recurenta a indicat că chiar dacă ar fi avut obligația de a prezenta documentele la mărfurile transportate, căruiva din posturile vamale administrate de Serviciul Vamal, faptul neprezentării lor nu a adus careva prejudicii materiale bugetului de stat, motiv din care consideră că lipsea necesitatea de a se dispune sancționarea transportatorului. Or, reieșind din art. 17 alin.(1) al acestei Convenții CMR, care prevede că transportatorul este răspunzător pentru pierderea totală sau parțială sau pentru avariere, produse între momentul primirii mărfii și cel al eliberării acesteia, cât și pentru întârzierea în eliberare, SRL "Vicmortrans - Prim" a respectat prevederile Convenției CMR și a obligațiilor sale față de importatori, aducând intacte și în timpul stabilit mărfurile la destinație.

Recurenta SRL "Vicmortrans-Prim" a invocat că este înregistrat la Direcția Servicii Publice și are adresa juridică în or. Căușeni de mai mulți ani, deși fondatorul și administratorul, este domiciliat în or. Tiraspol. În anul 2012, recurenta a fost sancționată pentru asemenea acțiuni, însă atunci acțiunile s-au calificat potrivit dispoziției art. 231 alin. (10) Cod vamal - pierderea sau nepredarea către organul vamal a documentelor la mărfurile aflate sub supraveghere vamală. La caz, pentru aceleași acțiuni a fost sancționat potrivit art. 231 alin. (9), pentru punerea în circulație a mărfurilor fără permisiunea organului vamal. Menționează că și atunci a contestat procesele – verbale și deciziile adoptate, însă la 19 iunie 2014, Curtea de Apel Chișinău a respins apelul SRL "Vicmortrans - Prim", concluzionând că agentul economic, ca transportator, a fost sancționat întemeiat. În speță, s-a aplicat o altă normă, deși acțiunile au fost aceleași, motiv din care consideră că hotărârea pronunțată este incompatibilă cu actele normative în vigoare.

Conform art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 20 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată recurentei SRL "Vicmortrans-Prim", la 19 decembrie 2018, conform scrisorii nr. 13502 (f.d. 167), însă dovada recepționării acesteia la materialele cauzei lipsește.

Totodată instanța de recurs relevă că decizia contestată a fost publicată pe portalul instanțelor judecătorești www.instante.justice.md la data de 19 decembrie 2018.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursul, a fost depus de către SRL "Vicmortrans-Prim", la 22 ianuarie 2019, cu respectarea termenului indicat la art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

La 06 februarie 2019, în adresa intimatului Biroului Vamal Centru a fost expediată copia recursului declarat de SRL "Vicmortrans-Prim", cu înștiințarea

despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

La 27 februarie 2019 Biroul Vamal Centru a depus referință prin care a solicitat declararea recursului inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL "Vicmortrans-Prim", în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL "Vicmortrans-Prim" nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de SRL "Vicmortrans-Prim" se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul, exercitat conform secțiunii a II-a, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute la art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii, sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se

invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor, stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă. Din recursul declarat de SRL ”Vicmortrans-Prim” nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de SRL ”Vicmortrans-Prim”.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 alin. 1 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Vicmortrans-Prim” împotriva deciziei din 20 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Vicmortrans-Prim” împotriva Biroului Vamal Centru cu privire la contestarea actului administrativ.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Nicolae Craiu

Nina Vascan